

”مینی بچی - نشچیه بُڈی بن باپ کی ہر آگیا پر چلتی رہو،

آگیا پر چلتی سین ہین سریشٹ بنینگی“

پرشن :- کن بچوں کو سچا سچا خدائی خدمتگار کھینگی؟

اُتر :- جو راجائی پانی کا پرشارت کرتی ہے اور دوسروں کو پی آپسمان بناتی ہے۔

اُتسی ایشوریہ شیوا پر لگنی والی بچی سچی سچی خدائی خدمتگار ہے۔ اُنہیں دیک کر دوسری پی سھیوگی بنتی ہے۔

اوم شانتی . تم جب یہاں بننتی ہو تو سیکو کھنا ہے کہ شو بابا کو یاد کرو۔ یہ تو تم جانتی ہو شو بابا ہے، اُنکی مندر پر پی جاتی ہے پرنتو یہ کوئی پی نہیں جانتی کہ شو بابا کوں ہے سواء تم بچوں کی۔ تو شو بابا کی یاد دلانی ہے۔ یہاں بننی کئیوں کا بُڈی یوگ کھان کھان پتکنا رہینگا۔ اس لیٹی تمہارا فرض ہے یاد دلانا۔ پائیوں اور بھنوں باپ کو یاد کرو۔ جس باپ سین ورثا ملنا ہے۔ تم آپی سچی پائی بھن ہو۔ وہ تو صرف میل، فیمل کی کارٹ پائی بھن کھ دیتی ہے۔ لیکچرس پر پی اُتسی کھینگی پردرس سِسترس.... وہ ہے پائی بھن شیر کی ناتی سین۔ یہاں وہ بات نہیں ہے۔ یہاں تو آتمائون کو سمجھایا جاتا ہے کہ اپنی رچتا باپ کو یاد کرو، اس سین ورثا ملنا ہے۔ فرق ہے نان۔ پائی بھن اکبر تو کامن ہے۔ یہاں باپ بچوں کو کھتی ہے مجھ باپ کو یاد کرو۔ وہ شو بابا ہے، روحانی باپ اور پر جاپتا برہما ہے، جسمانی باپ۔ تو باپ دادا دونو کھتی ہے بچی، باپ کو یاد کرو اور کھان پی بُڈی یوگ نہ جاتی۔ بُڈی بھت پتکتی ہے۔ پِپتی مارگ پر پی اُتسی ہوتا ہے۔ کرشن کی آگی وا کسی پی دیوتا کی آگی بننتی ہے، مالہا قیرتی ہے۔ بُڈی کھان کھان پائتی رہتی ہے۔ دیوتائیں کوں ہے؟ اُنہوں کو یہ راجائی کُسی ملی، کب ملی! یہ کسکو پتا نہیں ہے۔ سک لوگ جانتی ہے گرونانک نین سک پنٹ استاپن کیٹا۔ قر اُنکی گرو پوتری چلتی آتی ہے۔ وہ پُرنجنم پر آتی رہتی ہے، یہ باتیں کوئی جانتی نہیں۔ سدیو توریٹی گرونانک کو یاد کرینگے۔ اچا سمجھو، گرونانک کو وا بُڈ کو وا کوئی پی اپنی دُرم استاپک کو یاد کرتی ہے پرنتو یہ کسکو توریٹی پتا ہے کہ آپی وہ کھان ہے۔ وہ تو کھ دیتی ہے جوتی جوت سمایا۔ واٹی سین پری چلی گئی یا کھ دیتی کرشن حاضران حضور ہے، جڈر دیکو کرشن ہین کرشن ہے۔ راڈی ہین راڈی ہے۔ اُتسی کھتی رہتی ہے۔ باپ بٹن سمجھاتی ہے تم پارتواسی دیوتا ٹی۔ تمہاری صُورت منش کی، سیرت دیوتا کی ٹی۔ دیوتاؤں کی چتر تو ہے نان۔ چتر نان ہوتی تو یہ پی سمجھتی نہیں۔ راڈی کرشن کی سات قر لکشمی نارائٹ کا کیا سنبڈ ہے، یہ باپ ہین آکر سمجھاتی ہے۔ تم کوئی کو پی سمجھاء سکتی ہو یہ تو نراکار بابا ہمکو سمجھاتی ہے۔ واسطو پر نراکار تو سپی ہے۔ آتما نراکار ہے۔ قر اس ساکار دواران بولتی ہے۔ نراکار تو بول نہ سکی۔ تم سمجھاء سکتی ہو ہمارا بابا سو تمہارا بابا ہے۔ شو بابا گیان کا ساگر، شانتی کا ساگر ہے۔ بیحد کا باپ ہے۔ اُنکو پی شیر تو چاہیٹی نان۔ خد کھتی ہے ہر اس برہمٹن پر آتا ہوں، تب تو

اِس برهمڻ ڌرم کي استاپنا هو. برهما دواران رچنا هوتي هين هئ برهمڻون کي. تو باپ برهمڻ بچون ڪو هين سمجھاتي هئ، دوسري ڪسڪو نهين سمجھاتي، بچون ڪو هين سمجھاتي هئ. اُٿسي نهين ڪ هر شو بابا کي بچي هئ اِس ليئي پڳوان هئ. نهين. باپ، باپ هئ. بچي، بچي هئ. هان، جب بچا بڙا هو، باپ بني، بچي پڏا ڪري تب باپ ڪها جائي. انکي تو دير بچي هئ نان، بچون ڪو هين سمجھاتي هئ. جو نشچيه ٻڌي هئ. نشچيه ٻڌي باپ کي آگيا پر چلينگي ڪيونڪ شريمت سين هين سريشت بن سڪتي هئ. اُپي تهر جانتني هو هر اُن ديوتائون جئسي بن رهي هئ. جنر جنمانتر هر ديوتائون کي مهما گاتي آئي هئ. اَب همڪو شريمت پر اُٿسا بننا هئ، راجائي استاپن هوني هئ. سپ تو پوري ريت شريمت پر نهين چلينگي، نمبروار چلينگي ڪيونڪ بهت بڙي راجائي هئ. راجائي ۾ پر جا، نوڪر چاڪر، چنڊال آد سپ چاهيئي. اُٿسي چلن والون ڪا پي ساڪياتڪار هونگا ڪ يهه چنڊال کي فئملي ۾ جائينگي. چنڊال ايڪ تو نهين هونگا، انکي پي فئملي هونگي. چنڊالون کي پي يونين هوتي هئ. سپ آپس ۾ ملتي هئ. استرائيڪ آد ڪري تو سپ ڪام چور دي. ستيگ ۾ تو اُٿسي بات هوتي نهين. تمهارا ايڪ چتر پي هئ، جس پر تهر پوچنتي هو ڪ ڪيا بنني چاهتي هو. بئريسٽر بنينگي، ديوتا بنينگي؟ تمھاري ساري راجڌاني استاپن هو رهي هئ، ڪم ٿوريئي هئ. بيحد ڪا باپ، بيحد ڪي باتين بئڪ سمجھاتي هئ. يهه ٻڌي ۾ بئڪ جانا چاهيئي. هر پوشيه ڪي ليئي پرشارت ڪر اونچ پد پائينگي. شريمت پر هر سريشت تي سريشت راجائي پد پائينگي اوڙ ڦر دوسرون ڪو پي آپسمان بنائينگي اوڙ دوسرون ڪو جب آپسمان بنائي تب ڪها جائي خدائي خدمتگار. ڪسڪا ڪچ پي چپا نهين رهه سڪتا هئ. آڱي چل سپ معلوم پرينگا. اِسڪو هين گيان ڪا پر ڪاش ڪها جاتا هئ، روشني ملتي جاتي هئ. منشون ڪو ڪچ پي پتا ٿوريئي پرتا هئ. بامبس پي اندر بناتي رهتي هئ. ڪوئي پي چيز رڪني ڪي ليئي ٿوريئي بنائي جاتي هئ. پهلي پهلي تلوار سين لڙائي چلتي هئ ڦر بندوق بنائي، ڪام ۾ لاني ڪي ليئي، رڪني ليئي نهين. سمجھتي پي هئ اِس سين موٽ هونگا، ٿرائل تو کي هئ نان. هيروشما ۾ ايڪ بامب سين ڪتني مري ٿي، اُسڪي باد ديو ڪتني اُنتي ڪي هئ، ڪتني دير مڪان بنائي هئ. اَب اُٿسا وناش نهين هونگا جو هاسپيٽل ۾ پري رهي. هاسپيٽل آد تو رهينگي نهين، اِس ليئي آرٿ ڪيڪ آد اِڪني هونگي. قدرتي آپدائون ڪو ڪوئي روڪ نهين سڪتا. ڪهتي پي هئ يهه سپ ايشور ڪي هاٿ ۾ هئ. اَب تهر بچي سمجھاتي هو وناش تو هونا هين هئ، اڪال پرنا هئ، پاڻي نهين ملينگا... سو تو تهر جانتني هو. ڪوئي نئين بات نهين هئ. ڪلپ پهلي پي اُٿسي هوئا ٿا. ڪلپ ڪا گيان تو ڪوئي ۾ هئ نهين. ڪهتي پي هئ ڪرائيسٽ سين تين هزار ورش پهلي پئراڊائيز ٿا. ڦر شاسترون ۾ ڪلپ ڪي آيو لاکون ورش لڪ دي هئ! ڪوئي ڪا پي اُٿينشن نهين جاتا هئ، سُن ڪر ڦر اُپني ڌنڌي آد ۾ لڳ جاتي هئ. تو اَب باپ بچون ڪو سمجھاتي هئ اَب جلدي جلدي پرشارت ڪرو. ياد ۾ رهو تو ڪاد نڪلتي جائينگي. تمڪو يهان هين ستوپرڌان بننا هئ. نهين تو

سزائين ڪاڪر ڦر آڀني آڀني ڌرم ۾ چلي جائينگي. شريمت ڀڳوان ڪي ملتي هئ. شري ڪرشن توراجڪمار هئ، وه ڪيا ڪسڪو متدينگي! ان باتون ڪو دنيا ۾ ڪوئي پي نهين جانتو. پيار سين سمجھانا هئ ڪ شو بابا ڪو ياد ڪرو. شو بابا خد ڪهتي هئ ڪ مام ايڪم ياد ڪرو. وه پي ڪلياڻڪاري هئ اوڙ سنگ ٿوڙ ايڪ سنگ جوڙنا هئ. تهر هو ڀارت ڪا ٻيڙا پار ڪرني والي. ستيه نارائڻ ڪي ڪٿا پي ڀارت سين هين تعلق رڪتي هئ. اوڙ ڌرم والي ڪي ستيه نارائڻ ڪي ڪٿا نهين سڻينگي. يهه سڻينگي وه، جو نر سين نارائڻ بنني والي آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم والي هونگي. وهي امر ڪٿا سڻينگي. امرلوڪ ۾ ديوي ديوتا ٿي تو ضرور مرتيولوڪ ۾ امر ڪٿا سڻي سين يهه پد پايا هونگا. ايڪ ايڪ بات ياد ڪرني لائق هئ. ايڪ بات پي ٻڌي ۾ آڇي ريت بڻڻ جائي تو سڀ آ جائينگي. باپ ڪو ياد ڪرنا هئ اوڙ سوڌرشن چڪر ڌيان ۾ رکنا هئ. شو بابا ڪي سات يهان ڀارت بجاءِ رهي هئ ڦر جانا هئ.

باپ هين سمجھاتي هئ سچ ڪيا هئ، جوڻ ڪيا هئ. ستيه ايڪ هئ باقي سڀ هئ جوڻ. لنڪا ۾ راوڻ ٿا ايڪ ڪي بات هئ ڪيا! ستيگ تریتا ۾ تو اڻسي بات هوتي نهين هئ. يهه ساري منشون ڪي دنيا لنڪا هئ، يهه هئ هين راوڻ راجيه. سڀ سينائين ايڪ رام ڪو ياد ڪرتي هئ اڻوا سڀ ڀڳتيان، سجنينان ايڪ ڀڳوان، ساجن ڪو ياد ڪرتي هئ ڪيونڪ راوڻ راجيه هئ. سنيا سي ان باتون ڪو سمجھ نه سڪي، سڀ دڪي هئ. شوڪ واڻڪا ۾ هئ، شوڪ واڻڪا هئ ڪلهيگ. آشوڪ واڻڪا هئ ستيگ. يهان تو قدم قدم پر شوڪ هئ، دڪ هئ. تمڪو بابا، آشوڪ سورڳ ۾ لي جاتي هئ. يهان تو منش ڪتنا شوڪ ڪرتي هئ. ڪوئي مر جاتا هئ تو جڻسي پاڳل هو جاتي هئ. سورڳ ۾ تو يهه سڀ باتين هوتي نهين. اڪالي مرتيو ڪي هوتي نهين، جو استري وڌوا بني، وهان تو سميه پر ايڪ چولا چور جاکر دوسرا ليتي هئ. ميل وا فيميل ڪا لينگي. تو يهه ساڪياتڪار هو جائينگا. پڇاڙي ۾ سڀ معلوم پر جائينگا. ڪوڻ ڪوڻ ڪيا بنينگي. ڦر اُس سميه ڪهينگي هر نين اتنا سميه محنت نهين ڪي. پرنٽو اُس سميه ڪهني سين ڪيا هونگا. سميه تو بيت ڳيا نان. اس ليتي باپ ڪهتي هئ بچي محنت ڪرو، سروس ۾ سچي رائيٽ هئند بنو تو راجائي ۾ آ جائينگي. سروس ۾ لڳي رهو. مثال پي هئ نان، ڪڻسي ڪڻنمب ڪي ڪڻنمب سروس ۾ لڳ پري هئ. ڪهينگي اس ڪڻنمب نين ڪرم اڻسي آڇي ڪيئي هوئي هئ جو سڀ ايشوريه سروس ۾ لڳ گئي هئ. ما باپ بچي.... يهه تو آڇا هئ نان. سروس پڇاڙي چڪر لڳاتي رهندي هئ. تهر بچون ڪو بهت حلاس هونا چاهيئي. ڪڻسي منشون ڪو راستا بتائين، جو انهن ڪي آتما خوش هو. ڪٿني ڪو راستا بتاتي هو. يهه تهر نين پر جا بنائي، بيچ ٻويا نان. چمندي چام (جنم تي هين راجا) تو ڪوئي هوتا نهين. پهلي پر جا ڪي اڌڪاري هوتي هئ ڦر پرشارت ڪرتي ڪرتي ڪيا سين ڪيا بن سڪتي هئ. تمڪو سروس پر ديك اوڙون ڪو پي اُمنگ هونگا، هر پي ڪيون نه اڻسا پرشارت ڪرين. نهين تو ڦر ڪلپ ڪلپ اڻسا حال هونگا. بهت آئينگي، پڇتائينگي. اُس سميه جڻسا دڪ، منش ساري آيو ۾ ڪيي نهين ديڪتي. شريمت پر نهين چلني ڪي ڪارڻ پڇاڙي ۾ اڻسا دڪ ديڪينگي، بات مت پوڇو ڪيونڪ اُنڪ وڪرم ڪيئي

هٿ. بابا راستا ڀري بهت سهج بتاتي هٿ صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هٿ. اڙون ڪو ڀري يه
راستا بتائو.

تم ديوي ديوتا ڌرم ڪي ٿي، جيئي ڪرشن ڌرم ڪي منش، اسلامي ڌرم ڪي منش
هٿ، وٽسي يه هٿ. يه هٿ سڀ سين پوتر. ان جيئسا ڌرم ڪوئي هو نهين سکتا، آڌا ڪلپ
تم پوتر رهتي هو. سورب اڙ نرڪ ڳايا هوئا هٿ. هيون ڪسڪو ڪها جاتا، يه ڀري ڪسڪو
ڀتا نهين هٿ. باپ ڀارت ۾ هيون آڪر بچون ڪو جڳاتي هٿ. پانچ هزار ورش ڪي بات هٿ.
جو سوربواسي ٿي وهي آب نرڪواسي بني هٿ ڦر باپ آڪر پاون سوربواسي بناتي هٿ.
ايڪ ساجن آڪر سڀ سڄنيون ڪو اپني اشوڪ وانگا ۾ لي جاتي هٿ. تو پهلې پهلې سڀڪو
يه ڪهو ڪ باپ ڪو ياد ڪرو. نهين تو يهان بڻي بڻي ٻڌي ڪهان ڪهان ڀٽڪتي رهتي
هٿ. ڀڳتي مارگ ۾ ڀري يهي حال هوتا هٿ. بابا انڀوي تو هٿ نان. سڀ سين اڇا ڌنڌا
جواهرات ڪا هوتا هٿ. انڀر سڄ اڙ جوڻ ڪو بڙا مشڪل سمجهتي هٿ. يهان ڀري سڄ ڇپا
هوئا هٿ، جوڻ هيون جوڻ چلتا رهتا هٿ. يه ڀري ڊراما ۾ نوڻڌ هٿ. تم جانتې هو هر سڀ
ڊراما ڪي ائڪٽرس هٿ، ان سين ڪوئي ڀري نڪل نهين سکتا. ڪوئي ڀري موڪش ڪو پاءِ
نهين سکتا. وويڪ سين ڪام لينا هوتا هٿ. ڀارت ۾ چلتي هيون جاتي هٿ ڦر ڪلپ باد وهي
ڀارت رڀيٽ ڪرينگي. تم ديڪينگي ڪٿي منش مرتي هٿ، وناش هونا هٿ. سڀ آتماڻين
نرواڻ ڌام ۾ چلي جائينگي. يه ٻڌي ۾ گيان هٿ. سروس ڀر لڳي رهنې سين بهتون ڪا
ڪلياڻ هونگا. سارا ڀريوار هيون اس گيان ۾ لڳ جائي تو بڙا وڻڊر هو جائينگا. اڇا!
ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- ڀتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙر گڏمارننگ.
روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) ڀڄاڙي ڪي دردناڪ سين سين وا ڏڪون سين چوڻي ڪي ليئي اڀي سين باپ ڪي
شريمت ڀر چلنا هٿ. آپسمان بناني ڪي شيوا شريمت ڀر ڪرني هٿ.
- (2) سروس ۾ باپ ڪا رائيت هڻڊ بننا هٿ. آتما ڪو خوش ڪرني ڪا راستا بتانا هٿ.
سڀڪا ڪلياڻ ڪرنا هٿ.

وردان - نشچيم ڪي آڌار ڀر سدا ايڪ رس، اڇل استتي ۾ استت

رهني والي نشچنت پو

نشچيم ٻڌي ڪي نشاني هٿ هيون سدا نشچنت. وه ڪسي ڀري بات ۾ ڊگمگ نهين هو
سکتي، سدا اڇل رهنڱي. اس ليئي ڪڇ ڀري هو سوچو نهين، ڪيا ڪيون ۾ ڪيي نهين
جائو، ترڪالدرشي بن نشچنت رهو. ڪيونڪ هر قدم ۾ ڪلياڻ هٿ. جب ڪلياڻڪاري باپ
ڪا هات پڪرا هٿ تو وه اڪلياڻ ڪو ڀري ڪلياڻ ۾ بدل دينگا اس ليئي سدا نشچنت رهو.

سلوگن - جو سدا سنيهي هٿ وه هر ڪاريه ۾ ستهه سهيوگي بنتي هٿ.